

Saccon ja Vanzettin Murha

Elokuun 23 päivä tuli kuluneeksi kahdeksan vuotta umpeen siitä kun Sacco ja Vanzetti poltettiin kuoliaaksi sähkötuolissa Bostonissa, Mass., luokkaoikeuden määräyksen mukaisesti.

Nämä toverit, jotka olivat pyhittäneet elämänsä itsensä ja koko työväenluokan vapaustaistelun edistämiseksi, asetettiin syytteeseen ryöstömurhasta, johon heidän ei voitu todistaa osallistuneen. Kärsittyään seitsemän vuotta kuvaamatointa kidutusta vankilassa onnistui kapitalistinen oikeuslaitos vihdoin tuomita heidät kuolemaan.

Työläiset kautta maailman protestoivat äänekkäästi tätä oikeusilveilyä vastaan, mutta ne menivät kuuroille korville. Puoli maailmaa — palkkatyöläiset — olivat vakuutettuja heidän syyttömyydestään, mutta se ei kuitenkaan estänyt toisen puolen — vertajanoovien kapitalistien — tyydyttämästä janoaan näiden jalojen ja rohkeiden luokkataistelijain verellä.

Saccon ja Vanzettin syyttömyys oli niin pätevä ja heitä kohdannut raakuus niin ilmeinen, että heidän muistonsa tulee säilymään ijäisesti maailman palkkatyöläisten mielissä.

Siksipä nyt, kun palautamme mieliin heidän murhaamisensa, joka tapahtui kahdeksan vuotta sitten, lainaamme tähän heidän viimeisen tervehdyksensä maailman työläisille.

LUOKKAOIKEUDEN UHRIEN VIIMEINEN TERVEHDYS MAAILMAN TYÖLÄISILLE

“Ystävät ja toverit! Nyt kun tämä oikeuden murhenäytelmä on lopussa, olkaa te kaikki kuin yksi sydän. Meistä kuolee ainoastaan kaksi. Meidän ihanteemme, toverit, elävät edelleen miljoonien mukana. Me olemme voittaneet, eikä meitä ole lanvistettu.

“Säilyttäkää muistossanne meidän kärsimyksemme, surumme, erheemme, pettymyksemme ja tuskamme tulevien taisteluiden ja suuren vapauden hyväksi.

“Olkaa kaikki kuin yksi sydän tämän murhenäytelmämme mustimmalla tunnilla, olkaa tunnollisia. Tervehtikää meidän puolestamme kaikkia ystäviä ja tovereita maailmassa.

“Syleilemme teitä kaikkia ja jätämme viimeisen hyvästimmme sydämemme täyttyneinä rakkaudella ja liikutuksella.

“Kauan eläköön teidän joukkonne nyt ja aina, kauan eläköön vapaus! Elämässä ja kuolemassa teidän,

“BARTHOLOMEO VANZETTI”

“NICOLA SACCO”